

ข้อแนะนำด้วยเอชไอวี/เอดส์ และโลกแห่งการทำงาน

การประชุมใหญ่ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ซึ่งจัดขึ้น ณ นครเจนีวา โดยคณะประสานการของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ และ

ได้ประชุมกันเป็นสมัยที่เก้าสิบเก้า เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ค.ศ. ๒๐๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๒) และ
ได้คำนึงว่า เอชไอวี/เอดส์ มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อเศรษฐกิจและสังคม ต่อโลกแห่งการทำงาน
ทั้งในระบบและนอกระบบ ต่อคนงาน ครอบครัว และผู้อยู่ในอุปการะ ต่อองค์กรของ
นายจ้างและของคนงาน และต่อกิจการภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งยังบ่อนทำลายการได้มา
ซึ่งงานที่มีคุณค่าและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ได้เน้นย้ำถึง ความสำคัญในบทบาทขององค์การแรงงานระหว่างประเทศในการจุดประเด็นเรื่อง
เอชไอวี/เอดส์ใน โลกแห่งการทำงาน และความจำเป็นขององค์การในการเสริมสร้าง
ความพยายามในทุกด้านของการทำงานและอำนาจหน้าที่เพื่อให้บรรลุถึงความยุติธรรมใน
สังคมและต่อต้านการเลือกปฏิบัติและการตีตราทางสังคมในเรื่องเอชไอวี/เอดส์

ได้ระลึกถึงความสำคัญของการลดระบบเศรษฐกิจแบบนอกระบบ โดยการให้ได้มาซึ่งงานที่มีคุณค่า
และการพัฒนาที่ยั่งยืนเพื่อให้รวมพลังโลกแห่งการทำงานในตอบสนองต่อเอชไอวีและ
เอดส์ และ

ได้คำนึงว่า ความไม่เท่าเทียมกันในระดับสูงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การขาดข้อมูลข่าวสารและ
ความตระหนัก การไม่เก็บรักษาความลับ และการได้รับการรักษาที่ไม่เพียงพอและการได้
รับการรักษาที่ไม่ต่อเนื่อง เป็นการเพิ่มความเสี่ยงในการแพร่เชื้อเอชไอวี ระดับการเสียชีวิต
จำนวนเด็กที่ขาดพ่อหรือแม่หรือทั้งพ่อและแม่ และจำนวนของคนงานที่เข้าไปสู่ภาคนอก
ระบบ และ

ได้พิจารณาว่าความยากจน ความไม่เท่าเทียมกันในทางด้านเศรษฐกิจและสังคมและการว่างงาน
เพิ่มความเสี่ยงในการขาดการเข้าถึงการป้องกัน การรักษา การดูแลและการช่วยเหลือ ซึ่งจะ
เป็นการเสี่ยงต่อการติดต่อ และ

ได้คำนึงว่าการตีตราทางสังคม การเลือกปฏิบัติ และความเปราะบางต่อการสูญเสียงานของบุคคล
ผู้ได้รับผลกระทบจากเอชไอวี/เอดส์ นั้น เป็นอุปสรรคต่อการรับรู้ถึงสถานะของผู้ที่มีเชื้อ
เอชไอวี อันเป็นเหตุให้คนงานมีความเปราะบางต่อเชื้อเอชไอวีเพิ่มขึ้น และได้บ่อน
ทำลายสิทธิประโยชน์ทางสังคมต่าง ๆ และ

ได้คำนึงว่า เอชไอวี/เอดส์มีผลกระทบร้ายแรงยิ่งกว่าในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มเปราะบาง

ได้คำนึงว่า เชื้อเอชไอวีมีผลกระทบต่อทั้งชายและหญิง แม้ว่าผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีความเสี่ยงและ
มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อมากกว่า และได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาด

- ของเชื้อเอชไอวีในสัดส่วนที่ไม่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ชาย อันเป็นผลมาจากความไม่เท่าเทียมทางเพศ ดังนั้น การเสริมสร้างอำนาจให้แก่ผู้หญิงจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตอบสนองในระดับโลกต่อเรื่องเอชไอวี/เอดส์ และ
- ได้ระลึกถึง ความสำคัญของการป้องกันภัยให้แก่คนงาน โดยใช้แผนงานด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานแบบครอบคลุมทุกส่วน และ
- ได้ระลึกถึง คุณค่าของประมวลข้อปฏิบัติของไอแอลโอ เรื่อง *ประมวลข้อปฏิบัติของไอแอลโอว่าด้วยเอชไอวี/เอดส์และโลกแห่งการทำงาน ปี ๒๐๐๑* และความจำเป็นในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของประมวลข้อปฏิบัติดังกล่าว ซึ่งยังคงมีข้อจำกัดและช่องว่างในด้านการนำไปปฏิบัติ และ
- ได้คำนึงว่า ความจำเป็นในการส่งเสริมอนุสัญญาและข้อแนะนำด้านแรงงานระหว่างประเทศ รวมถึงตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวี/เอดส์และโลกแห่งการทำงาน รวมถึงตราสารต่าง ๆ ที่ให้ความสำคัญกับสิทธิในการได้รับมาตรฐานขั้นสูงสุดด้านสุขภาพอนามัยและมาตรฐานต่าง ๆ ด้านการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า และ
- ได้ระลึกถึง บทบาทเฉพาะขององค์กรของนายจ้างและของคนงานในการส่งเสริมและสนับสนุนความพยายามในระดับชาติและระดับสากลในการตอบสนองต่อเอชไอวี/เอดส์ ที่มีในและที่อยู่โดยทั่วไปในโลกแห่งการทำงาน และ
- ได้คำนึงถึง บทบาทสำคัญของสถานประกอบการกิจการในด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับและการเข้าถึง การป้องกัน การรักษา การดูแล และการสนับสนุนในการตอบสนองระดับประเทศต่อเรื่องเอชไอวี/เอดส์ และ
- ได้ยืนยันถึง ความจำเป็นในการขยายและดำเนินความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในบริบทของโครงการความร่วมมือแห่งสหประชาชาติว่าด้วยเอชไอวี/เอดส์ (the Joint United Nations Programme on HIV/AIDS: UNAIDS) เพื่อสนับสนุนให้ข้อแนะนำนี้บังเกิดผล และ
- ได้ระลึกถึง คุณค่าของการร่วมดำเนินงานในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับสากล กับกลุ่มทางสังคมที่เกี่ยวข้องในภาคสุขภาพอนามัย และกับองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง องค์กรที่เป็นผู้แทนของบุคคลที่ติดเชื้อเอชไอวี และ
- ได้ยืนยันถึง ความจำเป็นในการจัดทำมาตรฐานระหว่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางให้แก่รัฐบาล และองค์กรของนายจ้างและของคนงาน ในการกำหนดบทบาทและความรับผิดชอบของตนในทุกระดับ และ
- ได้มีมติเรื่อง การรับรองข้อเสนอเฉพาะบางประการเรื่อง เอชไอวี/เอดส์ และ โลกแห่งการทำงาน และ

ได้พิจารณากำหนดว่า ข้อเสนอเหล่านี้ต้องอยู่ในรูปแบบของข้อเสนอ
จึงรับรองข้อเสนอดังต่อไปนี้ ซึ่งให้เรียกว่า ข้อเสนอว่าด้วย เชื้อเอชไอวี/เอดส์ ค.ศ. ๒๐๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๓) เมื่อ
วันที่ ๑๗ เดือนมิถุนายน คริสตศักราชสองพันสิบ

I. คำจำกัดความ

๑. เพื่อวัตถุประสงค์แห่งข้อเสนอนี้

- (ก) คำว่า “เชื้อเอชไอวี” หมายถึงเชื้อไวรัสที่ทำให้ภูมิคุ้มกันของมนุษย์บกพร่อง เป็นเชื้อไวรัสทำลายระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายมนุษย์ การติดเชื้อสามารถป้องกันได้ด้วยมาตรการต่าง ๆ ที่เหมาะสม
- (ข) คำว่า “เอดส์” หมายถึง กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง ซึ่งมีสาเหตุจากการติดเชื้อเอชไอวีในระยะเต็มขั้น ซึ่งกำหนดได้จากการติดเชื้อฉวยโอกาสต่าง ๆ หรือการเป็นมะเร็งจากเชื้อเอชไอวี หรือทั้งสองอาการ
- (ค) “ผู้มีเชื้อเอชไอวี” หมายถึง บุคคลผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวี
- (ง) “ตราทางสังคม” หมายถึง การทำสัญลักษณ์ทางสังคม ซึ่งหากเกี่ยวข้องกับบุคคลแล้ว มักจะเป็นสาเหตุให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีหรือผู้ได้รับผลกระทบจากเชื้อเอชไอวีถูกละเลยหรือได้รับความยากลำบากในการใช้ชีวิตทางสังคมอย่างมีความสุข
- (จ) “การเลือกปฏิบัติ” หมายถึง การแบ่งแยก การกีดกัน หรือการลำเอียง ซึ่งมีผลลบถ่วงหรือทำความเสียหายต่อความเท่าเทียมกันในโอกาสหรือการปฏิบัติในการจ้างงานหรืออาชีพ ตามที่อ้างถึงในอนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติในการจ้างงานและอาชีพ พ.ศ. ๒๔๕๕ (ค.ศ. ๑๙๕๘)
- (ฉ) “ผู้ได้รับผลกระทบ” หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งการดำรงชีวิตเกิดการเปลี่ยนแปลงไปทางใดทางหนึ่ง เนื่องจากผลกระทบในวงกว้างของการแพร่ระบาดของเอชไอวี/เอดส์
- (ช) “การอำนวยความสะดวกตามสมควร” หมายถึง การปรับเปลี่ยนหรือการปรับแก้งานหรือสถานประกอบกิจการให้สามารถปฏิบัติงานได้ตามสมควร และทำให้ผู้มีเชื้อเอชไอวีหรือเอดส์สามารถได้รับ หรือมีส่วนร่วมใน หรือมี ความก้าวหน้าในการจ้างงาน และ
- (ซ) “ความเปราะบาง” หมายถึง โอกาสที่ไม่เท่าเทียมกัน การถูกกีดกันทางสังคม การว่างงาน หรือการจ้างงานที่ไม่มั่นคง อันมีสาเหตุจากปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และสังคม ซึ่งทำให้บุคคลติดเชื้อเอชไอวี และนำไปสู่การเป็นเอดส์ได้โดยง่าย
- (ฌ) “สถานประกอบกิจการ” หมายถึง สถานที่ใดๆซึ่งคนงานดำเนินกิจกรรม และ
- (ฎ) “คนงาน” หมายถึง บุคคลใดที่ทำงานภายใต้การจัดการหรือแบบแผนใดๆ

II. ขอบเขตการบังคับใช้

๒. ข้อเสนอฉบับนี้ครอบคลุมถึง

- (ก) คนงานทุกคนที่ทำงานในทุกรูปแบบหรือทุกลักษณะ และในทุกสถานประกอบการ รวมถึง
- (๑) บุคคลต่าง ๆ ในการจ้างงานหรืออาชีพใด ๆ
  - (๒) บุคคลต่าง ๆ ในการฝึกอาชีพ รวมถึง ผู้ฝึกงานทุกคน
  - (๓) อาสาสมัคร
  - (๔) ผู้หางาน และผู้สมัครงาน และ
  - (๕) ผู้ถูกเลิกจ้าง
- (ข) ทุกภาคส่วนของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ รวมถึง ภาครัฐและภาคเอกชน ภาคเศรษฐกิจทั้งนอกและในระบบ และ
- (ค) กองกำลังป้องกันประเทศ และบุคลากรในเครื่องแบบ

III. หลักการทั่วไป

๓. ควรนำหลักการทั่วไปต่อไปนี้ไปปรับใช้กับการกระทำที่พึงประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองภายในประเทศต่อเรื่อง เอชไอวี/เอดส์ใน โลกแห่งการทำงาน
- (ก) ควรตระหนักว่า การตอบสนองต่อเรื่อง เชื้อเอชไอวี/เอดส์ มีส่วนช่วยให้เกิดการรับรู้ถึงความสำคัญของสิทธิมนุษยชน เสรีภาพขั้นพื้นฐานและความเสมอภาคทางเพศของบุคคลที่พึงประสงค์ รวมถึง คนงาน ครอบครัวของคนงาน และผู้อยู่ในอุปการะของคนงาน
- (ข) ควรตระหนักและควรปฏิบัติต่อเรื่อง เอชไอวี/เอดส์ ในฐานะที่เป็นประเด็นในสถานประกอบการ ซึ่งควรนำมาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ของการตอบสนองในระดับประเทศ ภูมิภาค และสากลต่อการแพร่ระบาด โดยให้องค์กรของนายจ้างและของคนงานมีส่วนร่วมด้วยอย่างเต็มที่
- (ค) ไม่ควรมีการเลือกปฏิบัติหรือการตีตราทางสังคมต่อคนงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้สมัครงาน โดยมีสาเหตุจากสถานะการมีเชื้อเอชไอวีตามความเป็นจริงหรือตามการรับรู้ หรือข้อเท็จจริงว่า คนเหล่านั้นอยู่ในกลุ่มประชากรที่รับรู้กันว่า มีความเสี่ยงสูงหรือเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวี
- (ง) การป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวีในทุกวิถีควรมีความสำคัญเป็นอันดับต้น
- (จ) คนงาน ครอบครัวของคนงาน และผู้อยู่ในอุปการะของคนงาน ควรมีหนทางได้รับหรือได้ประโยชน์จากการป้องกัน การรักษา การดูแล และการส่งเสริม เกี่ยวกับเรื่องเอชไอวี/เอดส์ และสถานประกอบการควรพิจารณาบทบาทด้านการอำนวยความสะดวกในการได้รับบริการต่าง ๆ เหล่านี้
- (ฉ) ควรตระหนักและควรเสริมสร้างความเข้มแข็งโดยการให้คนงานมีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องในการออกแบบ การนำไปปฏิบัติและการประเมินผลแผนงานของสถานประกอบการและของชาติ
- (ช) คนงานควรได้รับประโยชน์จากแผนงานป้องกันความเสี่ยงเฉพาะด้านต่อการแพร่เชื้อเอชไอวีในการทำงาน และโรคแพร่เชื้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

- (ข) คนงาน ครอบครัวและผู้อยู่ในอุปการะควรได้รับการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล รวมถึง ความลับเกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับสถานะการติดเชื้อเอชไอวีของตน
- (ฅ) ไม่ควรมีคนงานคนใดถูกกำหนดให้รับการทดสอบหาเชื้อเอชไอวี หรือถูกเปิดเผยสถานะการติดเชื้อเอชไอวีของตน
- (ฉ) มาตรการต่าง ๆ ที่กล่าวถึงเรื่องเอชไอวี/เอดส์ในโลกแห่งการทำงานควรถูกนำมาเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายและแผนงานการพัฒนาภายในประเทศ รวมถึง แผนงานและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน การศึกษา การคุ้มครองทางสังคม และสุขภาพอนามัย และ
- (ค) การคุ้มครองคนงานในอาชีพที่แสดงให้เห็นว่ามีความเสี่ยงต่อการติดต่อของเชื้อเอชไอวี

IV. แผนงานและนโยบายแห่งชาติ

๔. รัฐสมาชิกควร

- (ก) รับรองนโยบายและแผนงานระดับชาติด้านเอชไอวี/เอดส์และโลกแห่งการทำงาน และด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน หากยังไม่มีนโยบายและแผนงานดังกล่าว และ
- (ข) บูรณาการนโยบายและแผนงานต่าง ๆ ด้านเอชไอวี/เอดส์และโลกแห่งการทำงาน เข้าไว้ในแผนการพัฒนาและกลยุทธ์การลดความยากจนรวมทั้งงานที่มีคุณค่า กลยุทธ์เรื่องการสร้างรายได้ และวิสาหกิจอย่างยั่งยืน ตามความเหมาะสม

๕. ในการพัฒนานโยบายและแผนงานระดับชาติ นั้น หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรนำประมวลข้อปฏิบัติเรื่อง เอชไอวี/เอดส์และโลกแห่งการทำงาน ปี ๒๐๐๑ และฉบับแก้ไขที่มีในภายหลัง ตราสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และคู่มือระหว่างประเทศอื่น ๆ ในเรื่องนี้ มาร่วมพิจารณาด้วย

๖. นโยบายและแผนระดับชาติควรดำเนินการโดยหน่วยงานผู้ทรงอำนาจ โดยการปรึกษาหารือร่วมกับองค์กรผู้แทนข้างมากที่สุดของนายจ้างและของคนงาน และให้คำนึงถึงความเห็นของภาคสุขภาพอนามัย ตลอดจน องค์กรที่เป็นตัวแทนของผู้มีเชื้อเอชไอวี

๗. ในการพัฒนานโยบายและแผนงานระดับชาติ นั้น หน่วยงานผู้ทรงอำนาจควรคำนึงถึงบทบาทของสถานประกอบกิจการในการป้องกัน การรักษา การดูแล การสนับสนุน รวมถึง การส่งเสริมให้มีการปรึกษาและการทดสอบตามความสมัครใจ โดยร่วมดำเนินงานกับชุมชนในท้องถิ่น

๘. รัฐสมาชิกควรใช้ทุกโอกาสในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเรื่อง นโยบายและแผนงานด้านเอชไอวี/เอดส์ และโลกแห่งการทำงาน ผ่านทางองค์กรของนายจ้างและของคนงาน กลุ่มบุคคลที่ทำกิจกรรมด้านเอชไอวี/เอดส์ และช่องทางสื่อสารสาธารณะต่าง ๆ

การเลือกปฏิบัติ และการส่งเสริมความเท่าเทียมในด้าน โอกาสและการปฏิบัติ

๕. รัฐบาลโดยการปรึกษาหารือร่วมกับองค์กรผู้แทนข้างมากที่สุดของนายจ้างและของแรงงานควรพิจารณาให้สามารถมีการคุ้มครองได้เท่าเทียมกับที่ระบุไว้ในอนุสัญญา ว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ(การจ้างงานและอาชีพ) พ.ศ. ๒๕๐๑ (ค.ศ. ๑๙๕๘) เพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติโดยมีสาเหตุจากสถานะการมีเชื้อเอชไอวีตามความเป็นจริงหรือตามการรับรู้

๑๐. ไม่ควรนำสถานะการมีเชื้อเอชไอวีตามความเป็นจริงหรือตามการรับรู้มาเป็นเหตุแห่งการกีดกันในการคัดเลือกคนเข้าทำงาน การจ้างงานต่อ หรือการพยายามให้ได้มาซึ่งโอกาสที่เท่าเทียมกันโดยทั่วไป ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับอนุสัญญา ว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ(การจ้างงานและอาชีพ) พ.ศ. ๒๕๐๑ (ค.ศ. ๑๙๕๘)

๑๑. ไม่ควรนำสถานะการมีเชื้อเอชไอวีตามความเป็นจริงหรือตามการรับรู้มาเป็นเหตุแห่งการสิ้นสุดการจ้างงาน และควรปฏิบัติต่อการขาดงานชั่วคราวเนื่องจากการเจ็บป่วยหรือการทำหน้าที่อภิปาลด้านเอชไอวีหรือเอดส์เช่นเดียวกับการขาดงานเนื่องจากเหตุผลทางสุขภาพอนามัยอื่น ๆ โดยให้คำนึงถึงอนุสัญญา ว่าด้วยการสิ้นสุดการจ้างงาน พ.ศ. ๒๕๒๕ (ค.ศ. ๑๙๘๒)

๑๒. หากปรากฏว่า มาตรการต่าง ๆ เพื่อต่อต้านการเลือกปฏิบัติในสถานประกอบกิจการที่มีในปัจจุบันยังไม่เพียงพอต่อการคุ้มครองอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐสมาชิกควรปรับเปลี่ยนมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าวหรือกำหนดมาตรการใหม่ และจัดให้มีการนำไปปฏิบัติอย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ปราศจากการเลือกปฏิบัติในเรื่องเอชไอวี/เอดส์

๑๓. บุคคลที่เจ็บป่วยเนื่องจากเชื้อเอชไอวีควรได้รับอนุญาตให้ทำงานของตนต่อไป ตราบเท่าที่สภาพร่างกายเอื้ออำนวย โดยมีการอำนวยความสะดวกตามสมควร หากจำเป็น ทั้งนี้ ควรดำเนินการส่งเสริมมาตรการต่าง ๆ ด้านการปรับให้บุคคลดังกล่าวได้ทำงานตามที่ตนสามารถทำได้ ด้านการหางานอื่นให้ทำโดยจัดฝึกอบรมให้ หรือด้านการอำนวยความสะดวกให้บุคคลดังกล่าวได้กลับเข้ามาทำงาน โดยนำตราสารขององค์การแรงงานระหว่างประเทศและของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องมาร่วมพิจารณาด้วย

๑๔. ควรดำเนินมาตรการต่าง ๆ ในสถานประกอบกิจการหรือควรให้สถานประกอบกิจการดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อลดการแพร่เชื้อเอชไอวี และบรรเทาผลกระทบจากการแพร่เชื้อเอชไอวี โดย

- (ก) ทำให้มั่นใจในเรื่องการเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐาน
- (ข) ทำให้มั่นใจในเรื่องความเสมอภาคทางเพศและการเสริมสร้างอำนาจแก่ผู้หญิง
- (ค) ทำให้มั่นใจในการป้องกันและการยุติความรุนแรงและการล่วงละเมิดในสถานประกอบกิจการ
- (ง) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในเชิงรุกของทั้งผู้ชายและผู้หญิง เพื่อตอบสนองต่อเรื่อง เอชไอวี/เอดส์
- (จ) การส่งเสริมการเข้าร่วมและการเสริมสร้างอำนาจแก่คนงานทุกคน โดยไม่คำนึงถึงรสนิยมทางเพศ และไม่ว่าบุคคลเหล่านั้นเป็นบุคคลในกลุ่มเปราะบางหรือไม่ก็ตาม
- (ฉ) การคุ้มครองสุขภาพอนามัยทางเพศและการเจริญพันธุ์ และสิทธิทางเพศและการเจริญพันธุ์ของผู้หญิงและผู้ชาย และ

(ฉ) ทำให้มั่นใจในการเก็บรักษาความลับของข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึง ข้อมูลทางการแพทย์ อย่างมีประสิทธิภาพ

การป้องกัน

๑๕. ยุทธศาสตร์การป้องกันควรได้รับการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพภายในประเทศและประเภทของสถานประกอบกิจการ และควรคำนึงถึงประเด็นมิติทางเพศ ตลอดจน ประเด็นสำคัญทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๑๖. แผนการป้องกันควรทำให้มั่นใจได้ถึง

- (ก) ข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงและทันกับสถานการณ์ ซึ่งมีไว้พร้อมใช้ในภาษาและรูปแบบที่คำนึงถึงความอ่อนไหวด้านวัฒนธรรม โดยมีช่องทางการสื่อสารที่แตกต่างกันไป
- (ข) แผนงานด้านการให้การศึกษาอย่างทั่วถึง เพื่อช่วยให้ผู้หญิงและผู้ชายมีความเข้าใจและลดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อเอชไอวีในทุกๆรูปแบบ รวมถึง การแพร่เชื้อจากแม่สู่ลูก และมีความเข้าใจถึง ความสำคัญของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อ
- (ค) มาตรการด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยที่มีประสิทธิภาพ
- (ง) มาตรการกระตุ้นให้คนงานได้รู้ถึงสถานะการติดเชื้อเอชไอวีของตน โดยการตรวจและการปรึกษาตามความสมัครใจ
- (จ) การได้รับการป้องกันในทุกวิถี เช่น การประกันว่ามีสิ่งจำเป็นไว้พร้อมใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถุงยางอนามัยสำหรับผู้ชายและผู้หญิง และข้อมูลการใช้ ตามความเหมาะสม และการได้รับการป้องกันการติดเชื้อภายหลังการสัมผัสโรค
- (ฉ) มาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยง รวมถึง มาตรการสำหรับกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงสุด โดยมุ่งลดอุบัติการณ์ของเชื้อเอชไอวี และ
- (ช) กลยุทธ์การลดอันตรายต่าง ๆ โดยยึดถือแนวการปฏิบัติตามเอกสารเผยแพร่ขององค์การอนามัยโลก โครงการความร่วมมือแห่งสหประชาชาติว่าด้วยเอชไอวี/เอดส์ และสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ และแนวปฏิบัติอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

การรักษาและการดูแล

๑๗. รัฐสมาชิกควรทำให้มั่นใจได้ว่าแผนและนโยบายระดับชาติในการเข้าดำเนินงานต่าง ๆ ด้านสุขภาพอนามัยในสถานประกอบกิจการนั้น ได้ถูกพิจารณากำหนดขึ้น โดยการปรึกษาหารือร่วมกับนายจ้าง คนงาน และผู้แทนของคนเหล่านี้ และได้นำไปเชื่อมโยงกับบริการสาธารณสุขต่าง ๆ ซึ่งควรเป็นการเข้า

ดำเนินงานที่มีขอบเขตครอบคลุมมากที่สุด เพื่อให้สามารถป้องกันเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และสามารถจัดการกับผลกระทบที่มีได้

๑๘. รัฐสมาชิกควรทำให้มั่นใจได้ว่าคนงานผู้มีเชื้อเอชไอวี และผู้อยู่ในอุปการะควรมีสติธิได้รับบริการด้านสุขภาพอนามัยต่าง ๆ อย่างเต็มที่ไม่ว่าจะเป็นบริการด้านสาธารณสุข ระบบประกันสังคม หรือการประกันกับเอกชน หรือแผนงานอื่นๆ รัฐสมาชิกควรทำให้มั่นใจได้เช่นกันในการยกระดับการศึกษาและความตระหนักของคนงานเพื่อเอื้อต่อการเข้าถึงการดูแลสุขภาพ

๑๙. บุคคลที่ขอแนะนำนี้ให้ความคุ้มครองรวมถึงคนงานผู้มีเชื้อเอชไอวี ครอบครัว รวมถึงผู้อยู่ในอุปการะควรมีสติธิในบริการด้านสาธารณสุขโดยควรจัดให้มีบริการต่าง ๆ แบบไม่เสียค่าใช้จ่าย หรือเสียค่าใช้จ่ายเท่าที่สามารถจ่ายได้ ดังต่อไปนี้

- (ก) การตรวจหรือการปรึกษาหารือตามความสมัครใจ
- (ข) การรักษาด้วยยาต้านไวรัส และการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลและการสนับสนุน
- (ค) โภชนาการที่ถูกต้อง
- (ง) การรักษาการติดเชื้อฉวยโอกาส การติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ และการเจ็บป่วยใด ๆ ที่เกี่ยวเนื่องจากเชื้อเอชไอวี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วัณโรค และ
- (จ) แผนงานส่งเสริมและป้องกันสำหรับผู้มีเชื้อเอชไอวี รวมถึง การส่งเสริมด้านจิตสังคม

๒๐. ต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติต่อคนงานหรือผู้อยู่ในอุปการะ โดยมีสาเหตุจากสถานะการมีเชื้อเอชไอวีตามการรับรู้หรือตามความเป็นจริง ในเรื่องการเข้าถึงระบบประกันสังคม และโครงการประกันด้านอาชีพ หรือเรื่องเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ จากโครงการดังกล่าว รวมถึง สิทธิประโยชน์กรณีพิการ และการดูแลสุขภาพอนามัย สิทธิประโยชน์กรณีเสียชีวิต และสิทธิประโยชน์ของผู้เป็นทายาท

การช่วยเหลือ

๒๑. แผนงานด้านการดูแลสุขภาพและการช่วยเหลือควรรวมไปถึงมาตรการต่าง ๆ ด้านการอำนวยความสะดวกตามสมควรในสถานประกอบการให้กับผู้มีเชื้อเอชไอวีหรือผู้ป่วยเนื่องจากเชื้อเอชไอวี โดยคำนึงถึงเงื่อนไขภายในประเทศ ควรจัดงานให้เพื่อให้เกิดความสะดวกต่อธรรมชาติของเอชไอวี/เอดส์ที่จะแสดงอาการเป็นบางครั้ง เช่นเดียวกับผลข้างเคียงจากการบำบัดรักษาที่อาจเกิดขึ้นได้

๒๒. รัฐสมาชิกควรส่งเสริมการคงอยู่ในงานและการคัดเลือกผู้ที่มีเชื้อเอชไอวีเข้าทำงาน รัฐสมาชิกควรพิจารณาขยายการช่วยเหลือผ่านช่วงเวลาของการว่างงานและการจ้างงานรวมถึงโอกาสในการสร้างรายได้สำหรับผู้ที่มีเชื้อเอชไอวีหรือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเชื้อเอชไอวีหรือ โรคเอดส์ หากจำเป็น

๒๓. หากสามารถกำหนดความเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างอาชีพและความเสี่ยงในการติดเชื้อได้แล้ว ควรพิจารณาให้การเป็นโรคเอดส์และการติดเชื้อเอชไอวีเป็น โรคหรืออุบัติเหตุจากการทำงาน

โดยให้สอดคล้องกับ คำจำกัดความและกระบวนการปฏิบัติภายในประเทศ และใช้ข้อแนะนำด้วยบัญชีรายชื่อโรคจากการทำงาน ค.ศ. ๒๐๐๒ ตลอดจน มาตรฐาน ILO ที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เป็นแหล่งอ้างอิง

การตรวจ สิทธิส่วนบุคคล และการเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นความลับ

๒๔. การตรวจต้องเป็นความสมัครใจโดยแท้โดยต้องไม่มีการบังคับ และแผนการตรวจจะต้องดำเนินไปโดยความเคารพต่อแนวปฏิบัติระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเก็บรักษาเป็นความลับ การให้คำปรึกษาและความยินยอม

๒๕. ไม่ควรกำหนดให้คนงาน ผู้หางาน รวมถึง ผู้สมัครงาน และคนงานอพยพเข้ารับการตรวจหาเชื้อเอชไอวีหรือวิธีการในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อตรวจหาเชื้อเอชไอวี

๒๖. ผลการทดสอบหาเชื้อเอชไอวีควรเป็นข้อมูลลับ และไม่ควรส่งผลเสียหายต่อการมีงานทำหน้าที่การงาน ความมั่นคงในงานที่ทำ หรือ โอกาสในความก้าวหน้า

๒๗. ประเทศต้นทาง ประเทศที่เป็นทางผ่านหรือประเทศผู้รับ ไม่ควรกำหนดให้คนงาน ผู้หางาน รวมถึง ผู้สมัครงาน และคนงานอพยพทำการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อเอชไอวีของตนหรือของผู้อื่น ทั้งนี้วิธีการได้รับข้อมูลดังกล่าวควรอยู่ภายใต้กฎแห่งการเก็บรักษาข้อมูลที่เป็นความลับ ซึ่งสอดคล้องกับประมวลข้อปฏิบัติของ ไอแลโอ เรื่อง การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของคนงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ (ค.ศ. ๑๙๙๗) และมาตรฐานระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการคุ้มครองข้อมูล

๒๘. คนงานอพยพ หรือผู้หาหนทางอพยพเพื่อการมีงานทำ ไม่ควรถูกกีดกันเพื่อไม่ให้อพยพโดยประเทศต้นทาง ประเทศที่เป็นทางผ่าน หรือประเทศผู้รับด้วยสาเหตุจากสถานะการมีเชื้อเอชไอวีตามการรับรู้หรือตามความเป็นจริง

๒๙. รัฐสมาชิกควรมีกระบวนการแก้ไขข้อพิพาทที่สามารถเข้าถึงได้ซึ่งต้องให้มั่นใจว่าจะมีการชดเชยหากสิทธิของคนงานทั้งหลายที่กำหนดไว้ข้างต้นถูกละเมิด

สุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

๓๐. สภาพแวดล้อมในการทำงานควรมีสุขภาพอนามัยและความปลอดภัย เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวีในสถานประกอบกิจการ โดยคำนึงถึงอนุสัญญา และข้อแนะนำ ด้วย ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๒๔ (ค.ศ. ๑๙๘๑) อนุสัญญา และข้อแนะนำ ด้วย กรอบงานส่งเสริมความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ (ค.ศ. ๒๐๐๖) และตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารคู่มือซึ่งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และ WHO ร่วมกันจัดทำ

๓๑. มาตรการต่าง ๆ ด้านความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยเพื่อป้องกันคนงานที่มีการแสดงอาการของเอชไอวีในที่ทำงานควรรวมไปถึง มาตรการการเตือน โดยทั่วไป มาตรการป้องกันอุบัติเหตุและอันตราย เช่น มาตรการในระดับองค์กร การควบคุมการปฏิบัติงานและด้านวิศวกรรม อุปกรณ์ป้องกันภัย

ส่วนบุคคลตามความเหมาะสม อุปกรณ์ควบคุมด้านสิ่งแวดล้อม การป้องกันภายหลังการสัมผัสโรค และ มาตรการด้านความปลอดภัยอื่น ๆ เพื่อลดความเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวีและวัณโรคให้มน้อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในอาชีพที่มีความเสี่ยง และในกลุ่มอาชีพด้านการดูแลสุขภาพ

๓๒. หากมีความเป็นไปได้การสัมผัสกับเชื้อเอชไอวีมีโอกาสเกิดขึ้นได้ในการทำงานแล้ว คนงานควรได้รับการศึกษาและการอบรมให้รู้ถึงการแพร่เชื้อในวิธีต่าง ๆ รวมถึงมาตรการการป้องกันการสัมผัสและการติดเชื้อดังกล่าว นอกจากนี้รัฐสมาชิกควรทำให้มั่นใจได้ว่า มีการนำมาตรฐานที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกัน ความปลอดภัย และสุขภาพ ไปปฏิบัติ

๓๓. มาตรการสร้างความตระหนักควรเน้นย้ำว่า เชื้อเอชไอวีไม่ได้ติดต่อทางการสัมผัสร่างกายตามปกติทั่วไป และไม่ควรถือว่า การมีผู้ติดเชื้อเอชไอวีอยู่เป็นอันตรายในสถานประกอบกิจการ

๓๔. บริการทางด้านอาชีวอนามัยและกลไกของสถานประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับ ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงานควรระบุถึงประเด็นเชื้อเอชไอวีและโรคเอดส์ โดยคำนึงถึงอนุสัญญา และข้อแนะนำด้วยบริการทางด้านอาชีวอนามัย พ.ศ. ๒๕๒๘ (ค.ศ. ๑๙๘๕) คู่มือซึ่งร่วมกันจัดทำโดย ไอแอลโอ และ WHO เรื่อง บริการด้านสุขภาพอนามัย และเอชไอวี/เอดส์ และฉบับแก้ไขที่มีในภายหลัง และตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

เด็กและผู้เยาว์

๓๕. รัฐสมาชิกควรดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อต่อต้านการใช้แรงงานเด็กและการค้ามนุษย์ซึ่งเป็นเด็ก ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเสียชีวิตหรือการเจ็บป่วยของสมาชิกครอบครัวหรือผู้ให้การดูแล เนื่องจากโรคเอดส์ และเพื่อลดความเปราะบางของเด็กต่อเชื้อเอชไอวี โดยคำนึงถึง อนุสัญญา ไอแอลโอว่าด้วยหลักการและสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ (ค.ศ. ๑๙๙๘) อนุสัญญา และข้อแนะนำ ว่าด้วยอายุขั้นต่ำ พ.ศ. ๒๕๑๖ (ค.ศ. ๑๙๗๓) และอนุสัญญา และข้อแนะนำ ว่าด้วยรูปแบบที่เลวร้ายที่สุดของการใช้แรงงานเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๒ (ค.ศ. ๑๙๙๙) ทั้งนี้ ควรดำเนินมาตรการพิเศษต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองเด็กเหล่านี้ให้พ้นจากการละเมิดทางเพศ และการแสวงหาประโยชน์ทางเพศเชิงพาณิชย์

๓๖. รัฐสมาชิกควรดำเนินมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองคนงานผู้เยาว์ให้พ้นจากการติดเชื้อเอชไอวี และควรรวมเอาความจำเป็นพิเศษของเด็กและผู้เยาว์ในการตอบสนองต่อเรื่อง เอชไอวี/เอดส์ เข้าไว้ในแผนงานและนโยบายแห่งชาติ ซึ่งแผนงานและนโยบายเหล่านี้ควรรวมไปถึงประเด็นการศึกษาเรื่อง อนามัยเจริญพันธุ์และเพศศึกษาที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านเอชไอวี/เอดส์ ผ่านทางการฝึกอาชีพ และบริการรวมถึงแผนงานการจ้างงานผู้เยาว์

V. การนำไปปฏิบัติ

๓๗. แผนงานและนโยบายแห่งชาติด้านเอชไอวี/เอดส์และโลกแห่งการทำงานควร

- (ก) ได้รับการทำให้บังเกิดผล โดยใช้วิธีการต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน ดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ ให้
 ปรึกษาหารือกับองค์กรผู้แทนข้างมากที่สุดของนายจ้าง ของคนงาน และภาคีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งองค์กรที่
 เกี่ยวข้องทางด้านอาชีวอนามัยทั้งของรัฐและเอกชน
- (๑) กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ
- (๒) ข้อตกลงร่วม
- (๓) แผนปฏิบัติการและนโยบายระดับชาติและระดับสถานประกอบการ
- (๔) ยุทธศาสตร์เฉพาะภาคส่วน โดยให้ความสนใจเป็นการเฉพาะกับภาคส่วนที่คนงานที่เกี่ยวข้องตามข้อแนะนำนี้
 มีความเสี่ยงมากที่สุด
- (ข) ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการบริหารแรงงานและความยุติธรรมด้านแรงงาน เข้าร่วมในการวางแผนและ
 การนำแผนงานและนโยบายไปปฏิบัติ โดยควรจัดการอบรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องให้แก่บุคคลเหล่านี้
- (ค) กำหนดให้มีมาตรการต่าง ๆ เป็นกฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศ เพื่อดำเนินการต่อการละเมิดสิทธิ
 ส่วนบุคคลและข้อมูลที่เป็นข่าวลับ และความคุ้มครองอื่น ๆ ที่มีขึ้นตามข้อแนะนำฉบับนี้
- (ง) ทำให้มั่นใจได้ถึง การทำงานร่วมกันและการประสานงานกันระหว่างหน่วยบริการทั้งภาครัฐและเอกชนและ
 หน่วยงานที่มีอำนาจภาครัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแผนงานสิทธิประโยชน์และการประกัน หรือแผนงานในรูปแบบ
 อื่นๆ
- (จ) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกกิจการ รวมถึง กิจการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ตลอดจน กลุ่มผู้จัดท้าวัตถุดิบ
 ในการผลิตและเครือข่ายผู้จัดจำหน่ายสินค้าของกิจการดังกล่าว โดยการมีส่วนร่วมขององค์กรนายจ้างและ
 ลูกจ้าง ได้นำแผนงานและนโยบายแห่งชาติไปปฏิบัติ
- (ฉ) ส่งเสริมการเจรจาทางสังคม รวมถึง การร่วมปรึกษาหารือ การร่วมเจรจาต่อรองโดยให้สอดคล้องตาม
 อนุสัญญาว่าด้วยการร่วมปรึกษาหารือในระบบไตรภาคี (มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ) พ.ศ. ๒๕๑๕
 (ค.ศ. ๑๙๗๒) และความร่วมมือในรูปแบบอื่น ๆ ระหว่างหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐ นายจ้างและคนงานใน
 ภาครัฐและเอกชน และผู้แทนของนายจ้างและคนงานดังกล่าว โดยให้คำนึงถึง ทักษะของบุคลากรด้าน
 อาชีวอนามัย ผู้เชี่ยวชาญด้านเอชไอวี/เอดส์ และภาคีอื่นๆ รวมทั้ง องค์กรต่าง ๆ ที่เป็นผู้แทนให้กับผู้มีเชื้อเอชไอ
 วี องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้อง และกลไกการประสานงานของประเทศ
- (ช) ได้รับการจัดทำ นำไปปฏิบัติ ทบทวนเป็นระยะ และปรับให้ทันกับสถานการณ์ โดยนำเรื่อง การพัฒนาทาง
 สังคมและวิทยาศาสตร์ที่มีขึ้นล่าสุด และความจำเป็นในการทำให้แผนและนโยบายดังกล่าวเป็นเรื่องสำคัญทาง
 วัฒนธรรมและมิติทางเพศ
- (ซ) นำไปประสานงานกับนโยบายและแผนงานด้านอื่นๆ อาทิ ด้านแรงงาน การประกันสังคม และสุขภาพอนามัย
 ภายในประเทศ และ

(ญ) ทำให้มั่นใจได้ว่า รัฐสมาชิกจัดทำทบทวนปฏิบัติที่เหมาะสมกับเหตุ เพื่อเป็นหนทางในการนำไปปฏิบัติ โดยคำนึงถึงเงื่อนไขภายในประเทศ เช่นเดียวกับศักยภาพของนายจ้างและลูกจ้าง

การเจรจาทางสังคม

๓๘. การนำนโยบายและแผนงานทางด้านเอชไอวี/เอดส์ไปปฏิบัติ ควรอาศัยความร่วมมือและความไว้วางใจกันระหว่างนายจ้าง คนงาน ผู้แทนของนายจ้างและคนงาน และภาครัฐ โดยให้ผู้มีเชื้อเอชไอวีเข้าร่วมดำเนินการเชิงรุกในสถานประกอบการที่ตนทำงานอยู่

๓๙. องค์กรของนายจ้างและของคนงานควรส่งเสริมความตระหนักในเรื่องเอชไอวี/เอดส์ รวมถึงการป้องกันและการไม่เลือกปฏิบัติ โดยการจัดการศึกษาและการให้ข้อมูลข่าวสารแก่สมาชิกองค์กร ของตน ทั้งนี้ควรระมัดระวังต่อเรื่องสำคัญทางวัฒนธรรมและมิติทางเพศ

การศึกษา การฝึกอบรม การให้ข้อมูลข่าวสาร และการปรึกษาหารือ

๔๐. การฝึกอบรม การให้ความรู้เรื่องความปลอดภัย และการให้คำแนะนำที่จำเป็นใด ๆ ในสถานประกอบการเกี่ยวกับเรื่องเอชไอวี/เอดส์ นั้น ควรมีความชัดเจน และมีรูปแบบที่สามารถเข้าถึงคนงานได้ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนงานอพยพ คนงานที่เพิ่งเข้าทำงานหรือไม่มีประสบการณ์ คนงานผู้เยาว์ และ ผู้ฝึกงาน ทั้งนี้ การฝึกอบรม การให้ความรู้ และการให้คำแนะนำควรระมัดระวังต่อเรื่องที่เกี่ยวข้องทางวัฒนธรรมและมิติทางเพศ และควรปรับให้เหมาะสมกับคุณลักษณะของกำลังแรงงาน โดยคำนึงถึง ปัจจัยเสี่ยงที่มีต่อกำลังแรงงาน

๔๑. ควรจัดให้มีข้อมูลข่าวสารทางวิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจและสังคม ควรจัดให้มีการศึกษาและการฝึกอบรมเรื่องเอชไอวี/เอดส์ ไว้รองรับสำหรับนายจ้าง ผู้จัดการ และผู้แทนของคนงาน เพื่อช่วยให้บุคคลเหล่านี้ดำเนินการมาตรการต่าง ๆ ที่เหมาะสมในสถานประกอบการตามสมควร

๔๒. คนงานรวมถึงผู้ฝึกงาน และอาสาสมัครควรได้รับข้อมูลเพื่อสร้างความตระหนัก และการอบรมตามสมควร ถึงวิธีปฏิบัติในกระบวนการควบคุมการติดเชื้อเอชไอวี ในเนื้อหาด้านอุบัติเหตุ ในสถานประกอบการและการปฐมพยาบาล โดยคนงานที่มีโอกาสจะสัมผัสกับเลือดมนุษย์ ผลิตภัณฑ์จากเลือด และของเหลวอื่น ๆ จากร่างกายมนุษย์ ควรได้รับการอบรมเพิ่มเติมเรื่อง การป้องกัน การสัมผัสเชื้อ วิธีปฏิบัติในการขึ้นทะเบียนการสัมผัสเชื้อ และการป้องกันการติดเชื้อภายหลังการสัมผัส

๔๓. คนงานและผู้แทนคนงานควรมีสติธิได้รับแจ้งและได้รับการปรึกษาเรื่อง มาตรการต่าง ๆ ที่นำมาปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนงานและนโยบายด้านเอชไอวี/เอดส์ และควรได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบสถานประกอบการ ตามแนวปฏิบัติภายในประเทศที่มี

บริการของรัฐ

๔๔. บทบาทในการสนองตอบต่อเรื่องเอชไอวี/เอดส์ของหน่วยงานด้านการบริหารแรงงาน รวมถึง หน่วยงานด้านตรวจแรงงาน และระบบความยุติธรรมด้านแรงงาน ควรได้รับการทบทวน และหากจำเป็นควร ได้รับการเสริมสร้างให้บทบาทเข้มแข็งขึ้น

๔๕. ระบบการสาธารณสุขควรได้รับการเสริมสร้างให้เข้มแข็งขึ้น และดำเนินการตามแนวทางของ ILO/WHO เรื่อง การให้บริการด้านสุขภาพอนามัยและเอชไอวี/เอดส์ พ.ศ. ๒๕๔๘ (ค.ศ. ๒๐๐๕) และฉบับแก้ไขที่มีในภายหลัง เพื่อช่วยให้อัตราการติดเชื้อ การได้รับการป้องกัน การรักษา การดูแล และการสนับสนุนที่มากยิ่งขึ้น และช่วยลดการเพิ่มภาระอันเนื่องมาจากเอชไอวี/เอดส์ที่มีต่อการให้บริการของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บุคลากรด้านสุขภาพอนามัย

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

๔๖. รัฐสมาชิกควรร่วมมือกัน โดยใช้ความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี หรือโดยวิธีการอื่น ๆ ที่มีประสิทธิผล เพื่อให้ข้อแนะนำฉบับนี้บังเกิดผล

๔๗. ประเทศต้นทาง ประเทศที่เป็นทางผ่านและประเทศผู้รับควรดำเนินการต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่า คนงานอพยพได้รับบริการด้านการสนับสนุน การป้องกัน การรักษา และการดูแลในเรื่องเชื้อเอชไอวี และความตกลงดังกล่าวควรรวมไปถึงประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสม

๔๘. ควรส่งเสริมให้มีความร่วมมือระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้นในกลุ่มรัฐสมาชิกด้วยกันเอง และรัฐสมาชิกกับองค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และความร่วมมือดังกล่าวควรรวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบในเรื่อง มาตรการที่พึงนำมาดำเนินการเพื่อสนองตอบต่อการแพร่ระบาดของเชื้อเอชไอวี

๔๙. รัฐสมาชิกและองค์กรความร่วมมือพหุภาคีควรคำนึงถึงเป็นพิเศษในการประสานงานและในเรื่องทรัพยากรที่จำเป็นในการพัฒนากลยุทธ์ระหว่างประเทศ รวมถึงแผนงานในการป้องกัน การบำบัดรักษา การดูแล และการช่วยเหลือด้านเอชไอวี เพื่อให้เป็นไปตามความต้องการแก่ทุกประเทศโดยเฉพาะประเทศที่มีบทบาทเป็นผู้นำทั้งหลาย

๕๐. รัฐสมาชิกและองค์กรระหว่างประเทศควรพยายามลดราคาของสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้ในการป้องกันการบำบัดรักษา และการดูแลในการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่ออวยโอกาสอื่น ๆ รวมทั้งมะเร็งที่เกี่ยวข้องกับเอชไอวี

VI การติดตามผล

๕๑. รัฐสมาชิกควรสร้างกลไกที่เหมาะสม หรือใช้กลไกที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อตรวจติดตาม การพัฒนาที่มีขึ้นเนื่องจากนโยบายแห่งชาติเรื่องเอชไอวี/เอดส์ใน โลกแห่งการทำงาน และเพื่อจัดทำคำแนะนำด้านการ รับรองนโยบายแห่งชาติและการนำไปปฏิบัติ

๕๒. องค์กรผู้แทนข้างมากที่สุดของนายจ้างและของแรงงานควรทำหน้าที่แทนของตนได้อย่าง เท่าเทียมกัน ในกลไกการตรวจติดตามการพัฒนาที่มีขึ้นเนื่องจากนโยบายแห่งชาติ ยิ่งไปกว่านั้น องค์กรเหล่านี้ควร ได้รับการปรึกษาหารือภายใต้กลไกดังกล่าวในทุกครั้งที่จำเป็น โดยคำนึงถึงทัศนคติและแนวคิดขององค์กรของผู้ที่มี เชื้อเอชไอวี การศึกษาทางวิชาการและรายงานของผู้เชี่ยวชาญ

๕๓. รัฐสมาชิกควรรวบรวมข้อมูลข่าวสารในรายละเอียดและข้อมูลเชิงสถิติ และควรดำเนินการ วิจัยเรื่อง การพัฒนาในระดับภาคส่วนและระดับประเทศ เกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์ใน โลกแห่งการทำงาน โดยคำนึงถึง การกระจายตัวของผู้ชายและผู้หญิงและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามกรอบที่เป็นไปได้

๕๔. การจัดทำรายงานภายใต้ มาตรา ๑๕ ของธรรมนูญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ควรนำเสนอเรื่อง การทบทวนการดำเนินการบนพื้นฐานของข้อแนะนำฉบับนี้ตามปกติ ในรายงานระดับชาติต่อ UNAIDS และรายงานภายใต้ตราสารระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

*****

ข้อมติเกี่ยวกับการส่งเสริมและการนำไปปฏิบัติของ

ข้อแนะนำด้วยเอชไอวีและเอดส์ใน โลกแห่งการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๓ (ค.ศ. ๒๐๑๐)

เสนอโดยฝ่ายลูกจ้าง

การประชุมขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

ได้รับรองข้อแนะนำด้วยเอชไอวีและเอดส์ใน โลกแห่งการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๓ (ค.ศ. ๒๐๑๐)

ได้พิจารณาว่าความสำเร็จของข้อแนะนำฉบับนี้จะมีขึ้นได้ก็โดยการส่งเสริมและการนำข้อกำหนดทั้งหลายในข้อแนะนำไปถือปฏิบัติ

ได้คำนึงถึงว่าข้อบังคับหลักขององค์การคือการส่งเสริมการทำงานและสภาพการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า

ได้พิจารณาว่าการมีส่วนร่วมของไอแอลโอในฐานะองค์กรไตรภาคีในความพยายามของ UNAIDS เพื่อจัดการปัญหาเกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์

๑. กระตุ้นให้คณะประศาสน์การขององค์การแรงงานระหว่างประเทศร้องขอต่อผู้อำนวยการใหญ่ในการจัดสรรทรัพยากรภายใต้งบประมาณที่มีและหาแหล่งงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อดำเนินงานที่ต้องการโดยระบบไตรภาคีเพื่อการนำไปปฏิบัติตามข้อแนะนำใน โลกแห่งการทำงานให้เกิดประสิทธิผล

๒. กระตุ้นให้คณะประศาสน์การได้ดำเนินบทบาทเพื่อส่งเสริมความพยายามโดยความร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องด้านเอชไอวี/เอดส์และ โลกแห่งการทำงาน

๓. กระตุ้นให้คณะประศาสน์การของไอแอลโอเรียกร้องให้มีการเผยแพร่แผนการปฏิบัติการระดับโลก ซึ่งควรได้รับการจัดทำขึ้นโดยผู้แทนจากองค์กรนายจ้างและองค์กรลูกจ้าง โดยคำนึงถึงทัศนะขององค์กรตัวแทนของผู้ติดเชื้อเอชไอวีและผู้เป็นโรคเอดส์ UNAIDS และองค์กรที่เกี่ยวข้องอื่นๆเพื่อการนำข้อแนะนำไปปฏิบัติโดยแพร่หลาย

๔. กระตุ้นให้คณะประศาสน์การเรียกร้องต่อผู้อำนวยการใหญ่ในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อความร่วมมือทางวิชาการของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแก่ประเทศต่างๆในการนำข้อแนะนำไปปฏิบัติในขอบเขตดังต่อไปนี้เป็นอันดับต้น

(ก) ความช่วยเหลือทางวิชาการสำหรับรัฐสมาชิกในการพัฒนา กฎหมาย แผนงานและนโยบายไตรภาคีระดับชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อแนะนำที่เกี่ยวข้องกับ โลกแห่งการทำงาน

(ข) พัฒนาทางเลือกในเรื่องนโยบายเกี่ยวกับการทำงานที่เหมาะสมสำหรับรัฐบาลในการตอบสนองต่อเอชไอวี/เอดส์โดยระบุถึงผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของการแพร่ระบาดรวมถึงผลกระทบที่แตกต่างกันออกไประหว่างชายและหญิง ทั้งนี้โดยคำนึงถึงเงื่อนไขภายในประเทศ

(ค) การพัฒนาแผนงานและเครื่องมือการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มศักยภาพ ซึ่งรวมถึงกลุ่มที่เน้นย้ำในระดับภาคส่วน

(ง) การอบรมบุคคลที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทางด้านเอชไอวี/เอดส์ในสถานประกอบการและนักการศึกษา รวมทั้งผู้แทนนายจ้างและผู้แทนลูกจ้างและพนักงานตรวจแรงงาน

(จ) การพัฒนาเครื่องมือในการส่งเสริมและเครื่องมือสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับข้อแนะนำและ

(ฉ) การสนับสนุนการสัมมนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับข้อแนะนำฉบับนี้

๕. กระตุ้นรัฐสมาชิกในการใช้กลไกต่างๆที่มีอยู่หรือสร้างกลไกต่างๆขึ้นในระดับชาติเพื่อทบทวนความก้าวหน้า และติดตามการพัฒนาต่างๆและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างกันในการปฏิบัติตามนโยบายและแผนงานระดับชาติเกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์และที่เกี่ยวข้องกับ โลกแห่งการทำงานตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ๓๕ ของข้อแนะนำฉบับนี้

๖. กระตุ้นให้คณะประศาสน์การขององค์การแรงงานระหว่างประเทศทำให้มั่นใจว่ารัฐสมาชิกต้องดำเนินการจัดทำรายงานเป็นปกติภายใต้มาตรา ๑๕ ของธรรมนูญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกลไกการจัดทำรายงาน เช่น รายงานที่ต้องจัดทำซ้ำเกี่ยวกับการคุ้มครองทางสังคม รายงานของรัฐบาลที่เกี่ยวกับเอชไอวีและเอดส์ ควรเป็นที่ยอมรับจากองค์กรผู้แทนนายจ้างและลูกจ้าง รวมทั้งรายละเอียดของความก้าวหน้าที่ได้ดำเนินไปและตัวอย่างการปฏิบัติที่ดี

๗. เรียกร้องให้คณะประศาสน์การของไอแอลโอ พิจารณารับรองการดำเนินการที่จำเป็น รวมถึงเครื่องมือที่ต้องได้รับการพัฒนา หากนโยบายระดับชาติซึ่งกำหนดไว้ในข้อแนะนำยังมิได้รับการพัฒนาและยังไม่สามารถดำเนินการให้ไปถึงจุดมุ่งหมายตามข้อแนะนำ

๘. เรียกร้องให้คณะประศาสน์การของไอแอลโอเตรียมวาระในการดำเนินการตามระเบียบเพื่อเพิ่มเติมในอนุสัญญาฉบับที่ ๑๑๑ ให้ขยายการเลือกปฏิบัติให้ดูแลถึงผู้ที่มีสถานะการมีเชื้อเอชไอวีตามความเป็นจริงหรือตามการรับรู้
